

Ak Gelin

– Nilüfer Sarp · 04 Ocak 2013

Okumuştum,öyküyü çok eski bir kitapta
Saklanmış sayfalarda, bilmem kaçınıcı bapta
Kör olası yel aldı olmayan hafızamı
Asla beceremedim saflardaki hizamı
Takılmadan yalana gülümseyip âleme
Yazarım mısra mısra sarılıp da kaleme

Bir bahar sabahında güneş yeni doğarken
Becerikli Ak Gelin bakıra süt sağarken
Elindeki helkeyle belini tuta tuta
Köpük köpük sütlere bereket kata kata
Güzelim simasıyla dilinde duasıyla
Beride komşu nine kapışır kumasıyla

İşte o gün görmüştüm Ak Gelin'i hicaplı
Dert, çile yumak yumak yumaklar dünya çaplı
Ak Gelin sessiz sessiz ağıtlar okuyordu
Ufuklara bakarak derdini dokuyordu
Hışımla esen rüzgâr niyetliydi sökmeye
Eskimiş duvardaki sıvaları dökmeye

Başından düşünmedi yoktu hiçbir hesapta
Yaşadıkları sığmaz, ölçülemez mikâpta
Öyküsü iç sızlatır, yandırır hep duyanı
Asla aklından çıkmaz söz verip de cayanı
Önünü arkasını, bilmeyenler olunca
Muğlâk ipe sarıldı birden yalnız kalınca

Kirpiğine takılmış kristal bir damla yaş
Öyle kahır dolu ki damlasıyla çatlar taş
Hüznü dışa yansıtıp gamzeye akar gider
Yürekleri yakarak akli perişan eder
Yanakta belli eder ardındaki izini

Neden bizden saklarsın bu yaşların gizini

Ak Gelin'i görenler bakarlardı susarak
Bilmezlik mi, korku mu dururlardı pusarak
Sözde teselli edip dökmezlerdi kelama
Ne hikmetse karşılık vermezlerdi selama
Tut çeneni Ak Gelin, kör bıçağı bileme
Namert olan kimseden asla yardım dileme

Yıllar sürat koşusu yapıyorken üstünde
Yaşamayı boşlayıp bu dünyaya küstün de
Göz açıp kapatınca baktın bitiş çizgisi
Kaderi kötü ise değişmez hiç yazgısı
Ak gelini yaşarken, kor ile yakan oldu
Güçlükler içindeydi bedbaht yaşayıp soldu

Hani sultan bunarsa kuvvetli ferman kalmaz
Hani gözde fer gider, dizlerde derman kalmaz
Hani kayaya çarpan azgın hırçın dalgalar
Yapışıp da kayaya durmaz onu gagalar
Dağıtır koca dağı çürütür içten içe
O hale geldi gelin bel bağlayınca hiçe

NİLÜFER SARP_____